

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 74/07

23 października 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-112/05

Komisja Wspólnot Europejskich / Republika Federalna Niemiec

USTAWA O SPÓŁCE VOLKSWAGEN OGRANICZA SWOBODĘ PRZEPIYWU KAPITAŁU

Utrzymując w mocy przepisy ustawy o spółce Volkswagen dotyczące ograniczenia prawa głosu do 20%, ustalenia mniejszości blokującej na 20% oraz uprawnienia państwa federalnego i landu Dolnej Saksonii do wyznaczania po dwóch przedstawicieli do rady nadzorczej Republika Federalna Niemiec uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom.

W dniu 4 marca 2005 r. Komisja wniosła skargę przeciwko Republice Federalnej Niemiec uzasadniając, że ustawa o spółce Volkswagen¹ godzi w swobodny przepływ kapitału i w swobodę podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej.

Konkretnie, Komisja kwestionuje następujące punkty:

- uprawnienie państwa federalnego i landu Dolnej Saksonii, o ile posiadają akcje spółki, do wyznaczania po dwóch członków rady nadzorczej przedsiębiorstwa,
- ograniczenie wykonywania prawa głosu do 20% kapitału zakładowego w przypadku akcjonariuszy, których udział przekracza ten próg,
- podniesienie do 80% reprezentowanego kapitału zakładowego większości niezbędnej do podjęcia decyzji walnego zgromadzenia akcjonariuszy, które na podstawie ustawy o spółkach akcyjnych wymagają jedynie większości 75%.

W swoim dzisiejszym wyroku Trybunał uwzględnił skargę Komisji w zakresie, w którym powołała się ona na naruszenie swobodnego przepływu kapitału. Trybunał oddalił skargę

¹ Ustawa z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie prywatyzacji udziałów w Volkswagenwerk GmbH (BGBl. I, str. 585 i BGBl. III, str. 641-1-1) zmieniona w dniu 6 września 1965 r. (BGBl. I, str. 461) i w dniu 31 lipca 1970 r. (BGBl. I, str. 1149).

w odniesieniu do zarzucanego przez Komisję naruszenia swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, ze względu na brak szczególnej argumentacji Komisji w tym zakresie.

Ograniczenia swobody przepływu kapitału

Trybunał podniósł, że ustawa dotycząca spółki Volkswagen, jako wyraz ustawodawczych kompetencji państwa, stanowi przepis krajowy. Za sporne regulacje tej ustawy odpowiedzialne jest państwo, ponieważ tylko ono, jak ustawodawca, jest w stanie je zmienić.

Trybunał przypomniał, że traktat WE zakazuje wszelkich ograniczeń swobodnego przepływu kapitału między państwami członkowskimi. Takim ograniczeniem jest przepis krajowy, który może zniechęcać do inwestycji bezpośrednich przez ograniczanie akcjonariuszom możliwości udziału w spółce celem ustanowienia lub utrzymania trwałych i bezpośrednich powiązań gospodarczych ze spółką, umożliwiającących efektywny udział w zarządzaniu nią lub w sprawowaniu nad nią kontroli.

Trybunał stwierdził, że omawiane przepisy mogą mieć tego rodzaju zniechęcający skutek.

Ograniczenie prawa głosu do 20% i ustalenie mniejszości blokującej na 20%

Trybunał nie wykluczył, że oba te przepisy, rozpatrywane odrębnie, mogą równie dobrze działać na korzyść, jak i na niekorzyść wszystkich akcjonariuszy spółki. Jednakże Trybunał przypomniał, że w chwili uchwalania ustawy o spółce Volkswagen państwo federalne i land Dolnej Saksonii byli głównymi akcjonariuszami nowosprywatyzowanej spółki, w której posiadali po 20% kapitału, oraz że land Dolnej Saksonii w dalszym ciągu zachowuje udział w takiej wysokości. Trybunał stwierdził, że omawiane przepisy rozpatrywane łącznie umożliwiają państwu federalnemu i landowi Dolnej Saksonii wywieranie na spółkę Volkswagen istotnego wpływu w oparciu o mniejszy udział inwestycyjny niż wymagany przez prawo powszechne. Sytuacja ta może zniechęcać inwestorów bezpośrednich z innych państw członkowskich.

Prawo do wyznaczania dwóch przedstawicieli do rady nadzorczej

Przysługująca państwu federalnemu i landowi Dolnej Saksonii – o ile są akcjonariuszami spółki – możliwość wyznaczania po dwóch przedstawicieli do rady nadzorczej uprzywilejowuje owych akcjonariuszy publicznych na tle przepisów powszechnego prawa spółek, na mocy którego mieliby oni prawo do nie więcej niż trzech przedstawicieli. Co więcej, uprawnienie to przysługuje im, jeśli posiadają akcje spółki, niezależnie od wielkości ich udziału w kapitale. Państwo federalne i land Dolnej Saksonii mają więc możliwość wywierania na spółkę wpływu przekraczającego zakres ich inwestycji, a przez to zmniejszania wpływu innych akcjonariuszy poniżej zakresu ich inwestycji.

Ograniczenia swobodnego przepływu kapitału nie są uzasadnione

Trybunał przypomniał, że swobodny przepływ kapitału może być ograniczony na mocy przepisów krajowych służących uzasadnionym interesom. Niemniej jednak, Republika Federalna Niemiec w niniejszej sprawie nie wykazała – poza przytoczeniem ogólnych rozważań dotyczących konieczności ochrony przed akcjonariuszem większościowym, który mógłby samodzielnie zdominować spółkę – dlaczego sporne przepisy są niezbędne w celu ochrony przywołanych interesów.

Przed wszystkim nie była ona w stanie wyjaśnić, dlaczego utrzymanie wzmocnionej i niewzruszalnej pozycji podmiotów publicznych w kapitale spółki Volkswagen jest właściwe i niezbędne dla realizacji celu w postaci ochrony pracowników.

Nie wykazała też, z jakich względów utrzymanie tej pozycji ma chronić ogólne interesy akcjonariuszy mniejszościowych.

Wreszcie Republika Federalna Niemiec nie wyjaśniła, dlaczego przepisy ustawy o spółce Volkswagen są właściwe i niezbędne w celu utrzymania miejsc pracy stworzonych dzięki działalności tej spółki.

W konsekwencji Trybunał stwierdził, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą ma mocy zasady swobodnego przepływu kapitału.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BL ES CS DE EN FR HU NL PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-112/05>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*

*Zdjęcia z ogłoszenia wyroku są dostępne na EbS „Europe by Satellite”, serwisie prowadzonym przez Dyрекję Generalną Komisji Europejskiej ds. Prasy i Komunikacji
L-2920 Luksemburg, Tel : (00352) 4301 35177, Faks : (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, Tel : (0032) 2 2964106, Faks : (0032) 2 2965956*